

De dunne scheidslijn tussen een cadeau en een schenking

Schenken die worden verricht in de drie jaar vooraleer men overlijdt, worden aan erfbelasting onderworpen. Om preventief te vermijden dat die erfbelasting of successierechten van toepassing zouden kunnen zijn, kan men een schenking laten registreren aan een tarief van 3% in de rechte lijn of tussen gehuwde of samenwonnende partners en aan 7% wanneer men schenkt aan alle anderen.

In de praktijk wordt echter geregeld de vraag gesteld: "Wat met een cadeau? Wat als ik mijn kinderen of kleinkinderen geld geef naar aanleiding van een verjaardag of Nieuwjaar? Zijn dat dan ook schenkingen?"

In principe voldoet elk cadeau aan de voorwaarden van het Burgerlijk Wetboek om van een schenking te kunnen spreken: er wordt immers iets (onherroepelijk) overgedragen ten titel van vrijgevigheid, wat door de begiftigde in dankbaarheid wordt aanvaard. Meer is er niet nodig om van een schenking te kunnen spreken en dus zouden ook de bovenvermelde fiscale spelregels van toepassing zijn.

In de praktijk, en zonder dat je dit in het wetboek terugvindt, wordt er echter ook gesproken over **'gelegheidsgeschenken'** of **'gebruikelijke giften'**. Dit zijn dan de envelopjes die worden uitgedeeld met feestdagen of een verjaardag of naar aanleiding van een goed schoolrapport maar het zou evengoed om een overschrijving kunnen gaan, een meer 'moderne manier' om een geldbedrag cadeau te doen, zeker in tijden waarin cashverhandelingen van meer dan 3.000 EUR in het commerciële verkeer in België niet meer zijn toegelaten. In het geval men de gift via overschrijving wenst te verrichten, is dit natuurlijk veel gemakkelijker traceerbaar dan een envelopje en daarom is het dan toch wel aan te raden in de mededeling te vermelden waarom men die gelegheidsgift verricht, zoals: "gelukkige verjaardag" of "proficiat met je goede rapport". Daarin onderscheidt zo'n gebruikelijke gift zich van de zogenaamde bankgift die wel als een schenking wordt beschouwd: daar moet juist worden vermeden dat uit de mededeling zou blijken dat de overschrijving uit

vrijgevigheidsinzicht gebeurt omdat de bankgift anders zijn kwalificatie als 'onrechtstreekse schenking' verliest en zou kunnen nietig verklaard worden.

Aangezien zo'n gelegheidsgeschenk niet echt als een schenking wordt aanzien maar eerder als een gewone uitgave van de schenker, heeft dit zowel fiscale als juridische implicaties. Een gelegheidsgeschenk zal niet onderworpen worden aan erf- of schenkbelasting en zal ook niet in aanmerking moeten genomen worden wanneer een kind meent misdeeld te zijn geweest ten opzichte van de andere kinderen. Een schenking tussen echtgenoten is ook steeds herroepbaar terwijl een mooi juweel ter gelegenheid van een huwelijksverjaardag bijvoorbeeld, dat niet zal zijn.

Dan stelt zich natuurlijk de vraag: hoeveel kan ik dan als een gebruikelijke gift uitdelen aan mijn dierbaren zonder dat de herkwalificatie van 'schenking' om de hoek loert? In de praktijk aanvaardt men dat een schenker jaarlijks zo'n 1% van zijn vermogen (roerend en onroerend vermogen samen) kan uitdelen als gelegheidsgift. Dit gaat dan wel over alle giften samen. Ouders met een onroerend goed met een waarde van bijvoorbeeld 500.000 EUR en een roerende portefeuille van eveneens 500.000 EUR, hebben dus een vermogen van 1.000.000 EUR waarvan ze jaarlijks 10.000 EUR mogen uitdelen aan kinderen en kleinkinderen naar aanleiding van bepaalde heuglijke gebeurtenissen.

U hoeft zich zeker geen zorgen te maken wanneer u de gewoonte heeft met verjaardagen, feestdagen of heuglijke gebeurtenissen een envelopje uit te delen of wat geld over te schrijven. Maar zoals met alles: doe het met mate. •